

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce **Mgr. P. P.**, zastoupeného Mgr. Milošem Hrdinou, advokátem se sídlem Praha 1, Klimentská 1515/22, proti žalované **Radě města Loun**, se sídlem Louny, Mírové nám. 35, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 5. 2004, o neposkytnutí informace žalobci, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele **města Loun**, se sídlem Louny, Mírové nám. 35, zastoupeného JUDr. Karlem Davidem, advokátem se sídlem Louny, Beneše z Loun 50, proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 11. 2004, č. j. 15 Ca 109/2004–35,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 16. 6. 2004 se žalobce domáhal zrušení fikcí vydaného rozhodnutí města Loun (§ 15 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím), kterým mu bylo odepřeno poskytnutí informace na základě žádosti žalobce ze dne 9. 3. 2004, a fikcí vydaného rozhodnutí města Loun (§ 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce ze dne 13. 5. 2004, a vrácení věci městu Louny k dalšímu řízení. Uvedl, že žádostí ze dne 9. 3. 2004 požádal v souladu s § 13 zákona o svobodném přístupu k informacím město Louny o poskytnutí informací souvisejících s uzavřením nájemní smlouvy se společností I., spol. s r. o., P., na základě usnesení Zastupitelstva města Loun č. 28/2002. Město Louny zaujalo v obou stupních správního řízení postoj, že předmětná žádost nespadá do působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím, a tudíž je vyřídilo neformálními přípisy, tedy svévolným postupem bez individuálního právního aktu i bez příslušného odůvodnění. V obou případech tak došlo k naplnění zákonné podmínky pro vznik fikce rozhodnutí o odepření informace dle § 15 odst. 4 a § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu jsou tak tato rozhodnutí nepřezkoumatelná.

Krajský soud rozsudkem ze dne 4. 11. 2004 zrušil pro vady řízení rozhodnutí Rady města v Lounech (správně Rady města Loun), která byla podle § 16 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolacím orgánem, ze dne 29. 5. 2004 a rozhodnutí Městského úřadu v Lounech (správně Městského úřadu Louny) ze dne 25. 3. 2004 o odepření informace požadované žalobcem v žádosti ze dne 9. 3. 2004 a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Dále rozhodl tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení

v částce 5 225 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku. V odůvodnění uvedl, že ve věci došlo ke vzniku fikce vydání rozhodnutí v obou stupních, proto jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost založenou na důvodech dle § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) s. ř. s. Uvedl, že soud nesprávně posoudil právní otázky spočívající v nedostatku aktivní legitimace žalobce a v nedostatku pravomoci aplikovat příslušná ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. Poukázal na vady řízení před soudem – žalobce podal žalobu proti městu Louny, které bylo právně zastoupeno advokátem a domáhal se zrušení jeho blíže neoznačeného rozhodnutí o odepření informace a rozhodnutí o odmítnutí odvolání ze dne 13. 5. 2004. Soud však, aniž by byla žaloba jakkoliv změněna, rozhodl ve výroku rozhodnutí zcela jinak a navíc jako žalovaného označil Radu města v Lounech, která nemá právní subjektivitu a dokonce uvedl, že je zastoupena advokátem. Tato tvrzení jsou v rozporu se skutečným stavem a v odůvodnění napadeného rozsudku nejsou jakkoliv vysvětlena. Tím je dána nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu. Žalovaný označený soudem (navíc chybně – správné označení je Rada města Loun) nejenže nebyl žalobcem žalován, ale nadto ani nemá právní subjektivitu; tu zákon o obcích přiznává pouze obci. Radou města nebyla udělena žádná plná moc advokátovi. Soud měl vůči žalobci postupovat podle § 37 odst. 5 s. ř. s., což se nestalo. Soud se dále nevypořádal se stěžovatelovou námitkou z vyjádření k žalobě, že není ve věci pasivně legitimován, neboť žalobcem požadovaná informace vůbec nespadá do okruhu informací, které by městský úřad jako orgán územní samosprávy byl povinen poskytovat. Soud se totiž zaměřil pouze na otázku přezkumu fiktivních rozhodnutí, primárně však měl posoudit povinnost stěžovatele předmětné informace o vlastnických vztazích a soukromoprávních smlouvách poskytovat. Stěžovatele tak nutil k vydávání zamítavých rozhodnutí, i když to zákon neukládá.

Závěrem zdůraznil, že plná moc pro řízení o kasační stížnosti byla starostou města Loun udělena JUDr. Karlu Davidovi i za případné orgány obce.

Z výše uvedených důvodů navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalobce se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s právním názorem krajského soudu. Uvedl, že označení žalovaného jako Rada města Loun je pouze zjevnou chybou v psaní, kterou by měl soud opravit. Námitku žalovaného o neexistenci povinnosti sdělovat informace o jeho vlastnických vztazích a soukromoprávních smlouvách shledal irelevantní. Navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnosti věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů.

V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. není osoba žalovaného určena tvrzením žalobce, ale kogentně ji určuje zákon. Podle § 33 odst. 1 s. ř. s. je odpůrcem (žalovaným) ten, o němž to stanoví zákon. Na toto ustanovení potom navazuje § 69 s. ř. s., podle něhož je v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle dílu prvního hlavy druhé části třetí správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Je tedy věcí soudu, aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být, a ne s tím, koho chybně označil v žalobě žalobce (srov. č. 534/2005 Sb. NSS).

Nejvyšší správní soud se ztotožnil s implicitním závěrem krajského soudu, že v daném případě žalobce požadoval poskytnutí informací vztahujících se k působnosti obce (města Loun), jakožto povinného subjektu ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. O poskytování informací žadateli podle zvláštního zákona (zákon o svobodném přístupu k informacím) rozhoduje podle § 109 odst. 3 písm. c) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, obecní úřad. Dle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím je-li povinným subjektem obec, vydává rozhodnutí o nevyhovění žádosti obecní úřad.

Žalobce požadoval poskytnutí informací o hospodaření s majetkem města; tato činnost nepochybně patří do samostatné působnosti města (srov. § 38 a násl. zákona o obcích).

Podle § 16 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím jde-li o rozhodnutí obecního úřadu, které se týká informací ve věcech samostatné působnosti obce, rozhoduje o odvolání obecní rada, pokud obecní zastupitelstvo nestanoví, že rozhoduje jiný orgán obce.

Jestliže tedy krajský soud vyvodil, že žalovanou má být Rada města Loun, postupoval správně, pokud v řízení jednal s radou, která byla podle výše uvedených ustanovení k řízení o předmětné žalobě procesně i věcně pasivně legitimována, jako se žalovanou, a to aniž by žalobce vyzýval ke správnému určení osoby žalovaného, a aniž by o tom vydával zvláštní usnesení (arg. § 53 odst. 2 s. ř. s. *a contrario*).

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

Stěžovatel nebyl ve věci věcně pasivně legitimován, krajský soud proto z výše uvedených důvodů jednal na straně žalované s Radou města Loun; samotné město Louny (stěžovatel) tak nebylo účastníkem řízení před krajským soudem, ani nebylo osobou na tomto řízení zúčastněnou. Jestliže proti předmětnému rozsudku podalo kasační stížnost, učinilo tak tedy jako osoba zjevně neoprávněná, což je dle § 46 odst. 1 písm. c) za použití § 120 s. ř. s. důvodem pro její odmítnutí.

Na tom nemůže ničeho změnit ani poznámka v kasační stížnosti, že plná moc pro řízení o kasační stížnosti byla starostou města Loun udělena JUDr. Karlu Davidovi i za případné orgány obce. Z kasační stížnosti jednoznačně vyplývá, že se jedná o projev vůle stěžovatele (města Loun) domáhat se tímto podáním zrušení napadeného rozhodnutí krajského soudu.

Stížní bod týkající se otázky zastoupení žalované advokátem v řízení o žalobě je pro rozhodnutí o této kasační stížnosti irelevantní. Nejvyšší správní soud totiž nejprve musel posoudit podmínky řízení o kasační stížnosti, tedy podmínky, za nichž může jednat ve věci samé.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, nemá podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O vrácení zaplaceného soudního poplatku je příslušný rozhodnout Krajský soud v Ústí nad Labem, neboť příslušnost v této věci je dána podle § 3 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, tak, že ve věcech poplatků za řízení o kasační stížnosti rozhoduje krajský soud.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu